

కథ కౌముది

క్రైమ్ నెవర్ సేస్...

డా.వి.కె.వీ ప్రసాద్ (Hyderabad, India)

శుభకృతు నామ సంవత్సర ఉగాది సందర్భంగా
వంగూరి ఫౌండేషన్ ఆఫ్ అమెరికా వారు నిర్వహించిన
27 వ ఉగాది ఉత్తమ రచనల పోటీ లో

‘నా మొట్టమొదటి కథ’ విభాగంలో బహుమతి పొందిన కథ

“కమిషనర్ దొరగారు మిమ్మల్ని రమ్మంటున్నారు మేడమ్”, అంటూ డోర్ తెరుచుకుని లోపలికొచ్చాడు ఎస్ఐ యాదగిరి.

“ఎందుకు”, అంటూ అడుగుతూనే లేచి బయటకు వచ్చింది సిఐ పీల.

ఇద్దరు కమిషనర్ గదిలోకి వెళ్లేసరికి అయన ఎదురుగా ఉన్న వ్యక్తితో లోగాంతుతో ఏదో మాట్లాడుతున్నాడు.

వీళ్ళిద్దర్నీ చూడగానే పక్కనున్న కుర్చీల్లో కూర్చోమన్నట్లు సైగ చేసి తన ఎదురుగా ఉన్న వ్యక్తిని పరిచయం చేశాడు.

“షీలా ఈయన శ్రేయస్, మాల కేసులో కేంద్ర ప్రభుత్వం నియమించిన స్పెషల్ ఇన్వెస్టిగేటర్”, అని పరిచయం చేశాడు.

సుమారు 35 సంవత్సరాలున్న ఒక బక్కపలచని మనిషి, వదులుగా ఉన్న బట్టలు, ఎక్కువ దువ్వాల్సినంత అవసరం లేనిపల్చటి జుట్టు, లేచినుంచుని షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చినపుడు అతను ఆమె భుజాలవరకు వచ్చాడు.

“మీ టీం కి కార్నర్ రూమ్ రెడీ చేయించాను, ప్లీజ్ హెల్ప్ హిం” అంటూ ఫైలులో తలదూర్చాడు కమిషనర్.

ముగ్గురు లేచి తమకి కేటాయించిన రూమ్ కెళ్లారు. రూమ్ లోకి వెళ్ళినతర్వాత శ్రేయస్ కోరికపై కేసు గురించి చెప్ప సాగింది షీల.

“మొన్న జరిగిన అసెంబ్లీ ఎన్నికల్లో ఏ పార్టీకి మెజారిటీ రాకపోవడంతో అప్పొజిషన్ కి చెందిన మూడు పార్టీలు కలిసి సమావేశాలు నిర్వహించేవారు. అలాంటి ఒక మీటింగ్ ఒక రిసార్ట్ లో ఏర్పాటు చేసారు. అందులో పార్టీల ముఖ్య నేతలు మాత్రం ఉన్నారు.

ఫ్రీడమ్ పార్టీ లీడర్ రావు గారు, అయన కుమార్తె మాల, అల్లుడు వంశి, మాస్ పార్టీ అధ్యక్షుడు విలాస్, ఆయన కొడుకు రాజు, డెమోక్రసీ పార్టీ రాష్ట్ర నాయకులు అజర్, జాన్, పటేల్ పాల్గొన్నారు.

మూడు రోజుల పాటు వాడి వేడిగా జరిగిన సమావేశాల తర్వాత అందరు ఒక నిర్ణయానికి వచ్చి మరుసటిరోజు ప్రెస్ మీట్లో ఎవరు ముఖ్యమంత్రి అన్నదానిమీద వివరణ ఇస్తారని వార్త వచ్చింది. అయితే దురదృష్టవశాత్తు ఆ రాత్రే మాల అదృశ్యమైంది.

మాల అప్పుడప్పుడు ఇలా రెండు మూడు రోజులు ఎవరికీ చెప్పకుండా ఏటో వెళ్లిపోయేది, ఆఖరికి భర్తకి కూడా.

అందుకేరావుగారు ఒక రోజంతా ఎదురుచూసారు. ఎన్నిసార్లు మాల సెల్ కి ఫోన్ చేసినా స్విచ్ ఆఫ్ అని వస్తుండడం ఆయన్నికొంత ఆందోళనకి గురిచేసింది. ఇంక ఆగలేక రెండో రోజు పోలీస్ రిపోర్ట్ ఇచ్చారు.

మాల భర్త కథనం ప్రకారం రాత్రి పదిగంటల ప్రాంతంలో భోజనం తర్వాత మాల బయటకు వెళ్ళిందని, తొందరలోనే వస్తాను అని సెక్యూరిటీ గార్డ్ ని కూడా తీసుకెళ్ళకుండా తనే డ్రైవ్ చేసుకుంటూ వెళ్ళిందని చెప్పాడు.

రహస్య మంతనాలు జరుగుతున్నందువల్ల ఆ రిసార్ట్లో అప్పుడు ఎక్కువమంది గెస్ట్స్ లేరు.

రావు గారు, మాల, వంశి మాత్రం ఆ రాత్రి అక్కడున్న గెస్ట్స్, వాళ్లతోపాటు రిసార్ట్ సిబ్బంది, రావు గారి ప్రైవేట్ సెక్యూరిటీకలిపి ఒక ఇరవై మంది వరకు ఉన్నారు.

మంతనాలకి వచ్చిన మిగిలా నాయకులు సాయంత్రం ఏడున్నరకే వెళ్లిపోయారని తెల్సింది.

రాజకీయంగా పైకెదుగుతున్న మాల అదృశ్యం అన్ని రకాలుగా చాల అలజడి సృష్టించింది. కాబోయే ముఖ్యమంత్రి కుమార్తెగా మీడియా, ప్రజలు అప్పటికే ఆమెని గుర్తించారు. ఆమె మాయమవడం టీవీ ఛానెళ్లన్నీ బ్రేకింగ్ న్యూస్ లగా జనాలకి పిచ్చెకించాయి, పేపర్లు కూడా స్పెషల్ ఎడిషన్స్ అంటూ వార్తని సెన్సేషనలైజ్ చేసాయి.

ఆమె ఆచూకీ కనిపెట్టడానికి పోలీసులు చాల కష్టపడ్డారు. స్వయంగా డీజిపీయే రంగంలోకి దిగారు. కానీ రెండు రోజులపాటు ఏ రకమైన క్లూస్ దొరకలేదు. ఆమె సెల్ ఫోన్ ఆఖరి లొకేషన్ వాళ్ళున్న రిసార్ట్ గా గుర్తించారు.

ఆ తర్వాత ఆ టైములో అక్కడున్న రిసార్ట్ ఉద్యోగుల్ని, సెక్యూరిటీ వాళ్ళని ఆఖరికి రావుగారిని, వంశీని కూడా

అనేకరకాలుగా ప్రశ్నించారు. కానీ కొత్తగా ఏమి కనిపెట్టలేకపోయారు. అందరికీ బలమైన ఎలిబీలు ఉన్నాయ్.

అందరి సెల్ ఫోన్లకేషన్స్, కాల డేటా రికార్డ్స్ పరిశీలించిన తర్వాత కూడా ఎవరిని అనుమానించడానికి అవకాశం లభించలేదు.

అయినా అలవాటు ప్రకారం పోలీసులు వాళ్ళందరినీ తమదైన శైలిలో ప్రశ్నించినా ప్రయోజనం లేకపోయింది.

రోజు రిసార్చ్ లో మీటింగ్ కి వచ్చే నాయకులని కూడా ప్రశ్నించారు, వాళ్ళ సెల్ కాల డేటా రికార్డ్స్ కూడా పరిశీలించారు. కానీ ఉపయోగపడే సమాచారం ఏదీ దొరకలేదు.

మాలని ఎవరైనా కిడ్నప్ చేశారేమో అన్న కోణంలో కూడా పరిశోధన సాగింది. కానీ కిడ్నాపర్ ఎవరు డబ్బు కోసం ఫోన్యెయ్యకపోవడం, మాలకి, వంశీకి, రావు గారికి శత్రువులు ఎవరు లేరని రావుగారు చెప్పడంతో ఆ దిశగా ప్రయత్నం విరమించుకున్నారు.

మూడు రోజుల తర్వాత మాల డెడ్ బాడీ, 24 గంటలు తెరిచిఉండే లాలా మాల్ సెల్లార్ పార్కింగ్ లో ఉన్న ఆమె ఆడి కార్డిక్కిలో దొరకడంతో అందరు ఒక్కసారిగా నిర్ఘాతపోయారు.

అక్కడ ఉన్న సెక్యూరిటీ గార్డ్ ఆ టైములో నిద్రపోతుండడం వల్ల ఆ కార్ వచ్చినట్లు కూడా అతనికి తెలీలేదు. పోలీసులు కూడా ఆమె

ఏదో ప్రేమ వ్యవహారం వల్ల దేశం విడిచి వెళ్ళిందేమో అనే అభిప్రాయానికి వచ్చి తమ విచారణవేగం తగ్గిస్తున్న వేళ ఆమె మృతదేహం దొరకడంతో మళ్ళీ తమ పరిశోధన ముమ్మరం చేసారు.

మాల్ లో ఉన్న సిసి కెమెరాల సహాయంతో ఆ కారు రెండు రోజుల క్రితం తెల్లవారుఝామున 4.37 కి సెల్లార్ పార్కింగ్లో పెట్టబడింది అని తెలిసింది.

కానీ కారులో ఎవరున్నారో వివరంగా తెలీలేదు. అక్కడనుంచి బయటకి దారి లేకపోవడంతో కారులోంచి దిగిన వ్యక్తి లిఫ్టాద్వారా గాని, మెట్లమీంచిగాని మాల్ లోకి వెళ్ళివుంటారు అని అక్కడి సిసి కెమెరాల ఫ్యూటేజ్ కూడా సంపాదించారు పోలీసులు.

వెలుతురు సరిగా లేకపోవడం వల్ల వివరాలు సరిగా కనిపించలేదు. ఒక నడివయసు మొగవాడు పూర్తిచేతుల స్వెటర్, మంకీ కాప్ ధరించి లిఫ్ట్ దిగి మాల్ లో ఎదో కొనుక్కుని బిల్ చెల్లించి వెళ్ళినట్లు అస్పష్టంగా కనిపించింది.

కౌంటర్లో ఉన్న వ్యక్తిని విచారించగా అతను ఒక డజన్ అరటిపళ్ళు కొని కాష్ చెల్లించాడని, అతని ముఖం సరిగా కనపడలేదని, చూస్తే గుర్తు పట్టలేనని కూడా చెప్పాడు.

పోస్ట్ మార్టంలో వెడల్పయిన పట్టితో గొంతు నులమడం వల్ల ఊపిరి ఆడక చనిపోయిందని, శరీరం మీద వేరే

గాయాలుగాని, పెనుగులాట జరిగినట్లు సూచించే వేరే గుర్తులేవి లేవని, ఆమె మీద లైంగిక అత్యాచారం జరగలేదని, రక్తంలో ఆల్కహాల్ మోతాదుకు మించి ఉందని, కడుపులో పూర్తిగా జీర్ణం కాని ఆహారం ఉందని రిపోర్ట్ ఇచ్చారు.

మరణించిన రెండు రోజుల తర్వాత శవపరీక్ష జరగడంవల్ల బాడీ కొంతమేర డికంపోజ్ అయిందని కూడా నిర్ధారించారు.

ఒంటి మీద పెనుగులాట గుర్తులు లేకపోవడంతో మాలని తెలిసినవాళ్ళే హత్య చేసారని అనుమానించిన పోలీసులు ఆకోణంలో దర్యాప్తు ప్రారంభించారు.

ముందుగా వాళ్ళ అనుమానం మాల భర్త వంశి మీదకు మళ్లింది. అతన్ని పిలిచి గట్టిగా విచారించగా తనకి భార్యకి మధ్యచిన్న చిన్న మాట పట్టింపులే తప్ప పెద్దగా విభేదాలు లేవని చెప్పాడు. అయినా తామిద్దరూ ప్రేమించి,

పెద్దాళ్ళందరిని ఎదిరించి పెళ్లిచేసుకున్న విషయం పోలీసులకి గుర్తు చేసాడు.

వంశి ఒకప్పుడు భారత క్రికెట్ జట్టులో ప్రముఖ ఆల్ రౌండర్. మాల జర్నలిస్ట్ గా పనిచేసేది. అప్పుడు జరిగిన వారి పరిచయం తరువాత ప్రణయంగా మారింది.

ముందు రావుగారు ఈ సంబంధం ససేమిరా వద్దన్నారు. అప్పుడు ఆయన హోమ్ శాఖామంత్రి కూడాను. కానీ మాల పెళ్లంటూ చేసుకుంటే వంశినే చేసుకుంటాను, లేకపోతే అసలు పెళ్లే చేసుకోను అని పట్టుపట్టింది. ఒక్కగానొక్క

కూతురు అదీ తల్లి లేని పిల్ల మాలని నొప్పించడం ఇష్టం లేక చివరకు వాళ్ళ పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నారు రావుగారు.

తాను రాత్రి రిసార్ట్ లోనే ఉన్నానని, ఉదయం ఎంత సేపటికి మాల రాకపోవడంతో రావుగారికి ఈ విషయం చెప్పానని వంశి చెప్పాడు.

రిసార్ట్ లో అన్ని రూములు గాలించిన పోలీసులకి ఏ ఆధారాలు లభించలేదు.

రావుగారు కూడా ఎవరిపైన అనుమానం వ్యక్తం చెయ్యలేదు, సరికదా తమకి పెద్దగా శత్రువులు ఎవరు లేరని చెప్పారు.

రిసార్ట్ కి మంతనాలకు వచ్చిన మిగతా నాయకులని కూడా నిశితంగా ప్రశ్నించారు పోలీసులు. కానీ ఎవరిని అనుమానించేలాంటి ఆధారాలేం దొరకలేదు” , చెప్పడం ఆపి గట్టిగా నిట్టూర్చింది షీల.

ఇలా రోజులు గడిచిపోతున్నా హంతకులెవరో తెలీకపోవడంతో మీడియా ఒత్తిడి ఎక్కువైంది పోలీసులకి.

అటు గవర్నర్ రోజు ఫోన్ చేసి పోలీసుల అసమర్థతే ఈ కేసు ముందుకు సాగలేకపోవడానికి కారణం

అంటూ తలంటేవాడు. అంతటితో ఆగకుండా సిబిఐ కి ఈ కేసు అప్పగించాలని కేంద్రానికి ఒక లేఖ రాసి పడేశాడు.

వెంటనే స్పందించిన కేంద్రం ఎన్నో కేసుల్లో తన ప్రజ్ఞపాటవాలు చూపిన శ్రేయాస్ ని లీడ్ ఇన్వెస్టిగేటర్ గా ఈ కేసు డీల్వైయ్యడంలో పోలీసులకి సహాయం చెయ్యడానికి డెవ్యూట్ చేసింది.

షీల చెప్పిందంతా శ్రద్ధగా వింటున్న శ్రేయాస్ ఆమె ఆపగానే " కేసు మెటీరియల్ తెప్పించండి" అని అడిగాడు.

ముందుగా పోస్టుమార్టం రిపోర్ట్ శ్రద్ధగా చదివాడు. అందులో ఒకచోట సాక్రల్ భాగంలో కంటూషన్ అని రాసి ఉన్న చోట ఆగి ఆలోచించసాగాడు.

తర్వాత ఆ ఫైలులో ఉన్న ఫోటోలన్నీ శ్రద్ధగా పరిశీలించాడు. మూల్ లోపల ఉన్న సిసి టీవీ ఫుటేజ్ గమనించసాగాడు, చనిపోయేటప్పుడు మూల వేసుకున్న బట్టలు నిశితంగా పరీక్షించాడు.

ఇవన్నీ అయిన తరువాత తన రూంలోకి వెళ్లి తలుపేసుకుని ఫోన్లో మాట్లాడుతూ ఉండిపోయాడు.

మరుసటి రోజు ఇద్దరు స్పెషలిస్టులు కమిషనర్ ఆఫీస్ కి వచ్చారు. అందులో ఒకాయన మాల స్కర్ట్ మైక్రోస్కోప్ కింద పరీక్షచేయ్యసాగాడు. స్కర్ట్ మీద అంటుకున్న కొంత మట్టిని ఒక గ్లాస్ జార్ లో సేకరించి శ్రేయాస్ తో ఎదో మాట్లాడి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.

శ్రేయాస్ సిసి టీవీ ఫుటేజ్ ఇంకో స్పెషలిస్ట్ కి చూపించాడు. అయిన తను తెచ్చిన పెన్ డ్రైవ్ లాప్టాప్ లో పెట్టి కొన్ని రీడింగ్స్ చేసుకున్నాడు. స్క్రీన్ మీద ఉన్న కొన్నిటిని ఫోటో తీసుకున్నాడు. రెండు రోజుల్లో రిపోర్ట్ ఇస్తానని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

రెండు రోజుల తర్వాత కమిషనర్ ఆఫీస్ లో ఒక ప్రెస్ మీట్ ఏర్పాటు చేసాడు శ్రేయాస్. దానికి రావుగారిని, వంశీని, రిసార్చ్ పనిచేసే వాళ్ళందరిని, సెక్యూరిటీ వాళ్ళని, రిసార్చ్ లో ప్రభుత్వ ఏర్పాటు కోసం మంతనాలు సాగించిన నాయకులని కూడా ఆహ్వానించాడు. రాక తప్పదని సూచించడంతో ఈ కేసుకి సంబంధం ఉన్న అందరు అక్కడ హాజరు అయ్యారు.

మాల కేసు గురించి కీలకమైన ప్రకటన చేస్తానని శ్రేయాస్ వెల్లడి చేసినందువల్ల ఎంతోమంది మీడియా ప్రతినిధులు వచ్చారు. అప్పటికే మీడియాలో ఈ కేసు గురించి ఎన్నో కథనాలు బయటకు రావడంతో ప్రజలలో కూడా ఎంతో

ఉత్తంబ నెలకొంది. అందుకే హాల్ మొత్తం నిండిపోయి జనం హాలుబయట

కూడా నిలబడ్డారు. శ్రేయాస్ లేచి నుంచిన హాల్ మధ్యలో ఉన్న స్క్రీన్ మీదకి స్టేడ్స్ వేసి అవి చూస్తూ మాట్లాడడంమొదలెట్టాడు.

"నాకు హంతకుడు ముందే తెల్పు కానీ రుజువులు సంపాదించడం కోసం ఇంత టైం పట్టింది" అంటూ రావుగారికేసి చూపించినట్లుగా నవ్వాడు.

ఆ మాటలు వినగానే నమ్మశక్యం కానట్లు విలేఖరులు ఒకరిమొహాలు ఇంకొకళ్ళు చూసుకున్నారు

"ఈ కేసులో నిందితులు మాలకి తెల్సినవాళ్ళే , ఎందుకంటే ఆమెని డబ్బు కోసం కిడ్నాప్ చెయ్యలేదు. ఆమె పై ఏ రకమైన అత్యాచారం కూడా జరగలేదు. అంతేకాకుండా వంటిపై ఏలాంటి గాయాలు కూడా లేవు.

ఇది తెలియగానే అనుమానుల జాబితా సన్నపడింది. ఆ సమయంలో రిసార్చ్ లో ఉన్న అందరికీ సరిఅయిన ఎలిబీలు ఉండడంతో చిక్కాచ్చింది .

దాంతో హంతకుడు రిసార్చ్ బయటే మాలని కలిసాడని రుజువైంది" అంటూ అజర్, రాజు, జాన్, పటేల్, విలాస్ కూర్చున్నవైపు చూసాడు.

అతడి చూపు తమవైపు మళ్ళగానే వాళ్ళ మొహాల్లో భయం కనిపించింది. రావుగారు, వంశి వాళ్ళకేసి కోపంగా చూసారు.

"తర్వాత రిసార్చ్ బయట ఉన్న అందరి కాల రికార్డులు, సెల్ ఫోన్ లొకేషన్స్ పరిశీలించాం కానీ ఏ క్లూ దొరకలేదు. అందులోకూడా హంతకుడు జాగ్రత్త వహించాడు.

వీళ్ళలో ఎవరైనా కిరాయి మనుషుల్ని ఉపయోగించి హత్య చేయించారా అన్న కోణంలో కూడా పరిశోధన చేసి అదీ జరగలేదు అని నిర్ధారణ చేసుకున్నాం.

మాలకి నడుము మీద తగిలిన దెబ్బ బట్టి ఆమెని చంపేసిన తర్వాత కొంతదూరం లాస్ లో ఈడ్చుకుంటూ తీసికెళ్ళినట్టు గుర్తించాం.

మాల స్కర్ట్ మీద అంటుకున్న గడ్డిపరకల్ని మా స్పెషలిస్ట్ పరిశీలించి అది రాజు, విలాస్ వాళ్ళు బనచేసిన హోటల్ లాన్లోని గడ్డిపరకలుగా గుర్తించాడు" అంటూ ఆగాడు.

అంతవరకూ తలవంచుకుని రాసుకుంటున్న రిపోర్టర్లు అందరు ఒక్కసారి రాజు, విలాస్ కూర్చున్న వైపు చూసారు. వాళ్ళతోపాటు ఆ గదిలో ఉన్న అందరి కళ్ళు తమమీదే ఉండడం చూసి వాళ్ళిద్దరూ భయంతో తల దించుకున్నారు.

అదేమీ గమనించనట్లు శ్రేయాస్ మాట్లాడాడు,

" హంతకుడి గురించి మనకున్న ఒకే ఒక ఆధారం మాల్ లో లభించిన ఫుటేజ్ . కానీ అది స్పష్టంగా లేకపోవడం వల్ల ఏ వివరాలు తెలియలేదు. అందుకని ఇంకో స్పెషలిస్ట్ సహాయంతోనుకున్నాం. దాంతో హంతకుడి మొహం తెలీలేదు కానీ ఎంతో ముఖ్యమైన విషయాలని గుర్తించి, ఈ మర్డర్ కేసు సాల్వ్

చేయగలిగాము" అంటూ చెమట పట్టిన నుదిటిని తుడుచుకున్నాడు. అప్పుడు హాల్లో సూది వేస్తే వినపడేంత నిశబ్దం అలుముకుంది.

ఆ నిశ్శబ్దంలోంచి శ్రేయాస్ కంఠం ఖంగున మోగింది.

“హంతకుడి ఎత్తు 5 అడుగుల 10 అంగుళాలని నిర్ధారించాడు మానిపుణుడు. హంతకుడు నుంచున్న టైల్స్ సైజు బట్టి, ఆ షాపింగ్ ఏరియా సైజు బట్టి, గుమ్మం ఎత్తు బట్టి క్లిష్టమైనకాలుకులేషన్స్ ద్వారా అతడు హంతకుడి ఎత్తుని కరెక్టుగా చెప్పగలిగాడు”.

హంతకుడి ఎత్తు చెప్పగానే, “వీళ్ళే నా మాలని చంపారు, ముఖ్యమంత్రి పదవి వాళ్ళకి దక్కదని తెలిసి ఈ రాక్షసులే నాభార్యని పొట్టన పెట్టుకున్నారు” అంటూ వంశి అజర్, జాన్, పటేల్ కూర్చున్న టేబుల్ వైపు పరిగెత్తాడు.

ఇంచుమించు ఒకే ఎత్తున్న ఆ ముగ్గురు ఈ హఠాత్పరిణామానికి తెల్లబోయి శ్రేయాస్ కేసి చూస్తూ ఉండిపోయారు. శ్రేయాస్ అరుస్తున్న వంశీని వారించి “చట్టాన్ని మీ చేతులలోకి తీసుకోకండి, అసలు హంతకుడు తప్పించుకోలేడు, దేర్ ఈస్ నో పర్సెక్ట్ క్రైమ్” అన్నాడు.

తనని పట్టుకున్న పోలీస్ వాళ్ళని వదిలించుకుంటూ కుర్చేలో కూలబడ్డాడు వంశి.

ఒక రిపోర్టర్ ఆత్యంత అణచుకోలేక “ఇంతకీ ఎవరంటారా హంతకుడు?”

వాళ్ళ ముగ్గురు తోపాటు రావుగారు, వంశి కూడా అంతే ఎత్తు ఉన్నారు. అంతెందుకు నేను కూడా అదే ఎత్తు. అయితే నేను హంతకుడినా” అనగానే అందరు పెద్దపెట్టున నవ్వుతు శ్రేయాస్ కేసి జాలిగా చూసారు.

అందరి నవ్వులు ఆగినతర్వాత కొనసాగించాడు శ్రేయాస్ “హంతకుడు పొద్దునే అరటిపళ్ళు కొన్నాడు, షాపింగ్ చెయ్యకుండా మార్ లోంచి బయటకు వెళ్ళే మార్ ఉద్యోగులకు గుర్తుంటానని అవి కొన్నాడు. అలవాటుగా

అరటిపళ్ళు కొన్నాడు, అంటే రెగ్యులర్ గా అవి తినేవాడు అయ్యుంటాడు.

సీసీ కెమేరాలో హంతకుడు వేసుకున్న బట్టల్లో ఏ ప్రత్యేకత కనిపించలేదు కానీ అంటూ ఆగాడు. అందరు ఆసక్తిగా తరవాత ఏమి చెప్తాడో అన్నట్టు ఊపిరి బిగపట్టి ఎదురుచూస్తున్నారు.

కాని ఒక ఫ్రేమ్ లో హంతకుడి కాళ్లు ముఖ్యంగా హంతకుడు వేసుకున్న షూ చిరిగిపోయి వుండడం స్పష్టంగా కనిపించింది. ఆ చిరుగు కూడా చాల ప్రత్యేకమైంది. అదేముఖ్యమైన క్లూ ఈ కేసులో.

ఎడమ కాలి బొటనవేలి దగ్గర షూ చిరిగి ఉంది, మిగిలా షూ అంతా కొత్తగా ఉంది. ఆ చిరుగు కూడా కావాలని చేసినదిగాగుర్తించాను. దాంతో అనుమానం వచ్చి వెదికితే అసలు కథ బయటపడింది” అన్నాడు.

షూ చిరగటానికి హంతకుడి ఆచూకీ కి గల సంబంధం అర్థం కాక అందరు శ్రేయాస్ వంక ఆసక్తిగా చూసారు. వాళ్ళ ఆసక్తిగమనించి “సాధారణంగా షూని ఎడమ కాలి బొటనవేలి దగ్గర కట్ చేసేది ఫాస్ట్ బొలింగ్ చేసేవాళ్ళు. కుడిచేతి ఫాస్ట్ బొలింగ్ బోల్ చేస్తున్నప్పుడు బొలింగ్ క్రీజ్ లో ఎడమ కాలిమీద బరువంతా వేస్తాడు. అప్పుడు బొటనవేలు మీద ఎక్కువవత్తిడి పడకుండా ఉండడానికి ఇలా షూని కట్ చేస్తారు” అన్నాడు.

హాల్లో ఉన్నవాళ్ళందరూ ఊపిరి పీల్చడం కూడా మర్చిపోయి అతను చెప్పేది వింటున్నారు.

అరటిపళ్ళు కూడా క్రీడాకారులు ఆట మధ్యలో సత్వర శక్తి కోసం ఎక్కువగా తింటుంటారు అంటుండగా “అంటే పూ బట్టి, అరటిపళ్ళు కొనడం బట్టి హంతకుడని అంటారా” అంటూ ఆవేశంగా లేచాడు వంశి.

“అవేకాదు మిస్టర్ , మాలని హత్య చెయ్యడానికి ఆమె మెడచుట్టు నువ్వు బిగించిన రబ్బర్ బాట్ గ్రిప్, నువ్వు అలవాటులో

పొరపాటుగా వేసుకున్న నీ బౌలింగ్ షూస్ రెండు జింఖానా క్లబ్ లోని నీ లాకర్ నుంచి సంపాదించాను” అన్నాడు.

ఆ మాటలు వినగానే గాలి తీసిన బెలూన్ లాగా కుర్చీలో కూలపడిపోయి ముఖాన్ని చేతుల్లో దాచుకున్నాడు వంశి తనవైపే చూస్తున్న అన్ని కెమెరాలని తప్పించుకోడానికా అన్నట్లు.

శ్రేయాస్ సైగతో ఇద్దరు పోలీసులు వంశిని బయటకు నడిపించుకుంటూ తీసుకువెళ్లారు.

పెద్దగా ఏడుస్తున్న రావుగారి భుజం మీద చెయ్యి వేసి

“క్రికెట్ బెట్టింగ్ , మ్యాచ్ ఫిక్సింగ్ లో పీకలదాకా కూరుకుపోయాడు

వంశి. ఆ వివాదాల నుంచి బయట పడాలంటే పవర్ కావాలని అనుకున్నాడు. అందుకోసం తను

ముఖ్యమంత్రి అవాలని

కోరుకున్నాడు. మాల జీవించి ఉంటే తన ఆశ తీరదని, తను మ్యాచ్ ఫిక్సింగ్ కేసులో ఇరుక్కుని జైలు కెళ్ళడం తప్పదని భావించి వంశి ఈ పనిచేసాడు. ఆమె పేర ఇన్సూర్ చేసిన పెద్దమొత్తం మీద కూడా ఆశ పుట్టింటుంది.

ఆ రాత్రి మాలనితో విలాస్ వాళ్ళు మనల్ని మాట్లాడడానికి వాళ్ళ హోటేలుకి రమ్మన్నారు.

బయట విలేఖరులు ఉంటారు మన ఇద్దరం కలిసి వెడితే వెంటపడతారు కాబట్టి నువ్వు ముందువైపు నుండి వెళ్ళు. నే ను వెనుక వైపు నుంచి గోడ దుంకి వస్తానని చెప్పి మాలని విలాస్ వాళ్ళ హోటల్ కి తీసికెళ్ళాడు.

మాలని ఆమె సెల్ ఫోన్ రిసార్చ్ లోనే ఆఫ్ చేసుకోమని చెప్పాడు. తన మొబైల్ కూడా తీసుకెళ్లకుండా రూంలోనే ఉంచేసాడు.

అక్కడ విలాస్ వాళ్ళ గది వెనుక చీకట్లో తనతో పాటు తెచ్చుకున్న రబ్బర్ బాట్ గ్రిప్ ఆమె మెడచుట్టూ బిగించి ఆమెని హత్యచేశాడు. తర్వాత ఆమె శరీరాన్ని లాక్కుంటూ తీసికెళ్ళి కార్ బూట్ లో పడుకోపెట్టి , కార్ ని లాలా మార్ సెల్లర్ పార్కింగ్ గ్లాట్ లో పిల్లర్ చాటుగా వదిలేసాడు.

తెల్లవారురూమున సెక్యూరిటీ వాళ్ళు నిద్రలో ఉండే అవకాశం ఎక్కువ, పార్కింగ్ చేసే కార్లని చెక్ చెయ్యరని తెల్పి ఆ సమయం లో పార్కింగ్ లో ఉంచాడు. పిల్లర్ చాటుగా ఉండడం వాళ్ళ అక్కడ కార్ చాలసేపునుంచి పార్క్ చెయ్యబడింది అని తెలుసుకోడానికి అంత టైం పట్టింది.

అరటిపళ్ళు కొనుక్కుని తిరిగి రిసార్ట్ వెనుకవైపు గోడ దూకి తన రూమ్ కొచ్చి పడుకున్నాడు.

ప్రతి నేరస్థుడు తాను చాల తెలివైన వాడినని, తనని ఎవరు పట్టుకోలేరనే భావిస్తారు. కానీ నేర పరిశోధన ప్రస్తుతం బాగాపై టెక్ అవడం వల్ల నేరం చేసి తప్పించుకోవడం అంత సులభం కాదు" అన్నాడు.

"ఆ రబ్బర్ బాట్ గ్రిప్ మీద ఉన్న ఉబ్బెత్తు భాగం ముద్ర ఆమె మెడ మీద కూడా పడింది. సాధారణ శవ పరీక్షలో కనబడని ఈ విషయం పై పవర్ రెసొల్యూషన్ లో స్పష్టంగా తెలిసింది.

మాల స్కర్ట్ కంటుకున్న మట్టి గడ్డి పరకల నమూనాలని అల్ట్రా పవర్ మైక్రోస్కోప్ లో పరీక్షచేసి వాటిని హోటల్ గదివెనుక ఉన్న మట్టి, లాన్ లోని గడ్డిపరకలుగ గుర్తించగలిగాము.

లేటెస్ట్ రెసొల్యూషన్ టెక్నిక్ వల్ల సిసి కెమెరాలో పిక్చర్స్ అస్పష్టంగా ఉన్నాకూడా, హంతకుడి ఎత్తు, అతను ధరించిన దుస్తులు, షూస్ వివరాలు స్పష్టంగా కనిపించడం వల్ల కేసు సులువుగా సాల్వ్ చేయగలిగాము" అన్నాడు.

అతని మాటలాగగానే హాలంతా తప్పట్లతో మారుమోగిపోయింది. రావుగారు కూడా మనస్ఫూర్తిగా శ్రేయాస్ ని కౌగలించుకుని మౌనంగా కన్నీరు కారుస్తూ ఉండిపోయారు.....

Post your comments